

مذاکره و مقاومت در برابر تعرفه‌ها

بررسی تحولات این روزهای برزیل
در گفت‌وگو با **حسین قربی** سفیر پیشین ایران

تشدید ریسک اقتصاد

ارزیابی کارشناسان از چشم‌انداز شرایط
پس از بازگشت تحریم‌های سازمان ملل

کدام جریان؟ کدام تاریخ؟

درباره انتظارات رئیس صداوسیما
از سربال مونسی کلیم‌الله به کارگردانی **ابراهیم حاتمی کیا**

باج باختِ اعتماد

گفت‌وگو با ۴ عضو هیئت‌دوران نخستین جشنواره ملی کاریکاتور باج‌نیوزها

بررسی پژوهش جدید نشریه لنست

افزایش مرگ‌ومیر ناشی از بیماری‌های مزمن غیر واگیردار در ایران

تحریم علیه سلامت

اکنون که آقای رئیس‌جمهور عازم نیویورک هستند، بد نیست به همین مناسبت قدری درباره تحریم و اثرات آن بر سلامت مردم بنویسیم. گرچه آقای پزشک‌های به صفت حرفه خود و سابقه وزارت بهداشت داشتن، با این مسأله به خوبی آشنا هستند؛ ولی آنان که روزی و روزگاری تحریم را مسخره می‌کردند که تحریم نموده‌ای! اکنون می‌توانند نتیجه تمسخرهای خود را ببینند. هر چند متأسفانه هنوز هم دنبال همان خط‌مشی هستند؛ چون نان و بقالی آن‌ها در سخت شدن کمربند تحریم‌ها علیه مردم ایران است. مقایسه و پیشرفت کشورها از طریق ترکیب سه شاخص کلی انجام می‌شود. اول؛ متوسط سال‌هایی که مردم آموزش می‌بینند. دوم؛ امید به زندگی و متوسط طول عمر. سوم؛ درآمد سرانه اقتصادی. البته، این سه شاخص به شدت روی هم اثر می‌گذارند. از سال ۱۳۹۰ و آغاز تحریم‌های اصلی تاکنون ۱۶ درصد به جمعیت ایران اضافه شده است. ولی درآمد سرانه در این فاصله ۲۰ درصد هم کمتر شده است. در حوزه آموزش به‌طور قطع، کیفیت آموزش چه در ابتدایی و متوسطه و چه در آموزش عالی کاهش یافته است. ولی این‌ها موضوع این سرمقاله نیستند؛ بلکه مسأله ما سلامت و بهداشت و درمان است. سلامت تنها بخشی است که با تمام مردم ایران سر و کار مستقیم دارد و پیشرفت‌های خوبی را در این بخش در سال‌های پس از انقلاب شاهد بوده‌ایم؛ ولی اکنون از چند جهت تحت‌فشار روزافزون است. اول، از سوی طرفداران شبه‌علم و مخالفان علم که عملاً با افزایش غیرمنطقی ظرفیت‌های پزشکی و پر کردن آنها با سهمیه‌ها در حال زدن تیشه به ریشه بخش بهداشت و سلامت هستند. از طرف دیگر، مهاجرت نخبگان این حوزه و عدم رغبت ورود نیروهای جدید به این رشته و کاهش درآمدهای آنان به نحو دیگری در حال خشکاندن طراوت و بویایی این بخش است. همچنین کمبود بودجه‌های تخصصی به این بخش، زیرساخت‌های آن را در معرض استهلاک قرار داده است. ولی شاید بتوان گفت که تحریم بیش از همه این عوامل، وضعیت منفی را تشدید کرده است. «لنست» معتبرترین نشریه پزشکی جهان در آخرین شماره خود نتایج مطالعاتی را منتشر کرده که درباره دو دهه تحولات بیماری‌های غیر واگیر مثل سرطان، قلبی، دیابت، فشار خون و... در کشورهای جهان از جمله ایران است. دو نکته مهم این گزارش درباره ایران این است که: کاهش این بیماری‌ها در ایران و در مقایسه با کشورهای همسایه بسیار اندک در حد هیچ بوده است. نکته دوم اینکه دهه اول که مترادف با دوران پیش از تحریم است، کاهش مذکور خوب و چشمگیر بوده ولی در دهه دوم که هم‌زمان با تحریم‌هاست این روند، کاملاً متوقف و معکوس شده است. این گزارش را می‌توانید در صفحات اجتماعی امروز «هم‌میهن» ببینید. ولی خبر بدتر اینکه روند منفی مذکور در سال‌های اخیر تشدید شده است. مطابق اهداف مندرج در سند پیشگیری از بیماری‌های غیر واگیر مقرر شده بود که در دهه ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۴ درصد افراد چاق اضافه نشود؛ ولی طی فقط ۵ سال اول شاخص مذکور ۱۰ درصد بدتر شده است. قرار بوده که فشار خون ۲۵ درصد کاهش یابد. ❏

تکرار هاشمی؟

درباره مسعود پزشکیان و مسئولیتی تاریخی که بردوش دارد

تصمیم تاچه حد درست بوده که این که در نهایت صدام به سبب خبط و خطا در عرصه‌ای دیگر حذف شد. مناسبت دیگر، سالروز بازپس‌گیری بندر خرمشهر است که هر چند گرامی داشته می‌شود اما چون جنگ بعد از آن ادامه یافت، به عنوان نقطه پایان تلقی نمی‌شود. سهیل است همه‌ساله این بحث در می‌گیرد که چرا در آن مقطع تمام نشد و شش سال دیگر ادامه یافت؟ آتش بس رسمی البته یک ماه بعد در مردادماه ۶۷ صورت پذیرفته و از سوی دیگر چون مجاهدین خلق (منافقین) دست به عملیات زدند و طرفی نیستند، فرمانده کل سابق سپاه و یک‌بار هم رئیس کنونی مجلس پیشنهاد دادند همان روز به عنوان پایان پیروز ماندن جنگ گرامی داشته شود؛ ایده‌ای که دیگران به آن توجه نکردند و عملیاتی نشد و همچنان در سالگرد آغاز جنگ و در واقع شروع تجاوز دشمن از آن گفته می‌شود و رسانه‌های رسمی چندان به وجوه دیگر نمی‌پردازند. ❏

مهررداد خدیو
معاون سردبیر

جنگ هشت ساله ایران و عراق (۱۳۶۷ - ۱۳۵۹) به رغم تشابهات اصلی با دیگر جنگ‌های دنیا در موارد متعددی متفاوت و متمایز است. جدای وجه غالب ایدئولوژیک و حماسی، یکی از بارزترین تفاوت‌ها به سبب آن است که به رغم گذشت ۳۷ سال از پایان آن در ۲۷ تیرماه ۱۳۶۷، همچنان روز آغاز جنگ گرامی داشته می‌شود در حالی که رسم غالب چنین است که چنانچه جنگی با پیروزی یا صلح به پایان رسیده باشد، آن روز را جشن بگیرند. چون جنگ ایران و عراق در پی ۹۴ ماه با آتش بس و نه پیروزی علنی یکی از طرفین به اتمام رسید و رهبر فقید انقلاب تعبیر «نوشیدن جام زهر» را در قبول آن به رغم سال‌ها شعار «جنگ جنگ تا پیروزی» یا «جنگ جنگ تا رفع فتنه در عالم» به کار بردند، طبعاً امکان برگزاری جشن و سرور در ۲۷ تیرماه هر سال منتفی شده. اگرچه مشخص شده آن

آنها با موضع رهبری هم مخالف هستند

یادداشتی از غلامحسین کرباسچی
درباره واکنش‌ها به مصاحبه اخیر

